

(ii) ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 'ਵਰਕਸ ਕੰਟਰੈਕਟ' ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਲ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਲਾਟਰੀ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਗਤੀ ਹੈ।

(iii) ਧਾਰਾ 29-ਏ ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 46 ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਛੇਦ 366 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਖੁਦ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਲਪਨਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।

(iv) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1993 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 147 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। 14 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ 1992 ਦੇ CWP ਨੰ. 337 ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਵਜੋਂ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(v) ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1993 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 205 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(vi) ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 1993 ਦੀ 14757-14758 ਅਤੇ 1995 ਦੀ 4502 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। 1993 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 14757 ਅਤੇ 1995 ਦੇ 4502 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(vii) ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(21) ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇ.ਐਸ.ਟੀ.

ਮਾਨਯੋਗ ਐਸ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ ਜੇ.

ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ।- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1993 ਦਾ CrI. ਆਰ. ਨੰ. 747

6 ਦਸੰਬਰ 1993

ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ ਐਕਟ 1986 — ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਐਕਟ-ਸੋਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਟੀਡਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7(3) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 'ਜਾਂ ਹੋਰ' ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਐੱਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ। ਐਕਟ.

(ਪਰਾ ੫)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀ.ਐਸ.

IPS ਸਿੱਧੂ, AAG ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ. (ਓਰਲ)।

(1) ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 17 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 15 ਸਾਲ ਹੈ। ਸਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ ਐਕਟ 1986 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ ਐਕਟ, 1986 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਡੀ) ਅਤੇ 7 ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“2(d)'ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਣਗੌਲੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਅਤੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ

ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

"7. ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ:- (1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕੋਰਟ, ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(3) ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ, ਜੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਬੋਰਡ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਸਬੰਧੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮੱਤਭੇਦ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇੱਕ ਬਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੱਤਭੇਦ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਅਤੇ ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ, ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅੰਤਮ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕੇਵਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ: -

(a) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ; ਜਾਂ

(b) ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ; ਜਾਂ

(c) ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

(3) ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ # ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

(5) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7(3) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 'ਜਾਂ ਹੋਰ' ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦੇ

ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਲ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 (ਐਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ)।

(6) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਚੌਕੀਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। . ਬਾਅਦ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਇੰਦਰਾਜ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਕਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ਸੀ ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਕੌਰ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਚੌਕੀਦਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਚੌਕੀਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। .

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਨਿਯਮ 5(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ (ਪੰਜਾਬ) ਨਿਯਮ, 1987 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ)। ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਖਾਤਰ ਰੂਲ 5(4) ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“5(4) ਕਿਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ

ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(8) ਅਜਿਹੀ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ,

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਓਸੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਕਟਰੀ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਓਸੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਉਮਰ ਰਾਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੋਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਡੀਕੋ-ਲੀਗਲ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ ਵਿੱਚ ਡਾ.

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਚ.ਐਸ ਬਰਾੜ ਜੇ.

ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1994 ਦਾ *Crl. ਐਮ. ਨੰਬਰ 520-*

31 ਜਨਵਰੀ, 1995

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਰੱਦ ਕਰਨਾ 1973— ਐੱਸ. 482— ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਐਕਟ, 1954— ਐੱਸ. 1, 16/ਏ — ਸਬੰਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਮਰੀ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਤੋਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਉਂ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ - ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ - ~ ਸਿਕਾਇਤ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ